

SLOVENSKI VESTNIK

CELOVEC
ČETRTEK
1994
17 FEB.
Letnik XLIX
Štev. 7(2742)

Izhaja v Celovcu
Erscheinungsort
Klagenfurt
Poštni urad 9020
Celovec
Verlagspostamt
9020 Klagenfurt

P. b. b.

Slovenski filmi v Celovcu!

odslej si boste v Celovcu lahko ogledali en slovenski film na mesec v Alternativnem kinu. Danes, v četrtek, 17. 2. ob 21. uri, je na vrsti film

Ovni in Mamuti

Film prikazuje tri zgodbe, ki so med seboj povezane. Delavci iz raznih bivših jugoslovanskih republik so „gastarbajterji“ v Sloveniji. Nacionalizem ni doma samo na zahodu...

Slovenska prosvetna zveza

Prej pust, sedaj post

Pust, pust, masten okoli ust – letos je bil živ in razposajen, kot že dolgo ne. Patronu šaljivosti in vseh norcev so se klanjali vsepovsodi, tako da vseh prireditev že zdaleč ni mogoče naštet, kaj da bi jih kdo lahko obiskal. Posebej dobro so se norci imeli v Železni Kapli, pa tudi na Radišah so obrali vse do kosti, kar jim je prišlo pod roke. Sedaj pa se je začel 40-dnevni čas posta, pokore in priprave na Veliko noč.



Prvi pogovori o meji

Prvi slovensko-hrvaški pogovori mešane diplomatske komisije za določanje medsebojne državne meje so potekali v znamenju protokolarne birokracije. V hotelu Toplice na Bledu sta obe strani naprej morali uskladiti poslovnik, ki bo določal obliko in način dela komisije. Poslovnik bojo predvidoma podpisali na prvi prihodnji seji, ki bo sredi marca na Hrvaškem.

Obe strani sta se menili tudi o načelih in osnovnih merilih za določanje državne meje ter o pripravi platforme, ki naj bi bila podlaga za obe vladi pri sklenitvi dogovora o življenju ob meji, dokler ne bi bil sklenjen dokončni mejni sporazum. Do nesoglasja med delegacijama je prišlo pri temeljnem vprašanju, po katerem kriteriju naj bi določali mejo. Slovenija se zavzema za katastrski kriterij, ki ga je edinega možno dokazati z dokumenti in bi tako že sedaj lahko brez težav več kot tridesetine mej določili. Hrvaška pa vztraja pri kombinaciji več kriterijev, od katastra do gospodarskih ločnic. Kaže pa, da bo možno kmalu najti kompromis.

O najbolj perečem vprašanju pri določanju državne meje, to je o meji v Piranskem zalivu, se komisiji nista menili.

f.w.

Pritisk na delojemalce – že 35-letni brez zaposlitve

Koroška Delavska zbornica bije plat zvona. Število brezposelnih delojemalcev, starih nad 50 let, dramatično narašča. Pri ženskah pa ta starostna cezura teče že pri 45 letih.

Na Koroškem je trenutno 3464 oseb brezposelnih, ki so starejše od 50 let. V primerjavi z mesecem januarjem je to število naraslo za 481 oseb ali 16,1 %. Delež teh oseb pri skupni brezposelnosti znaša torej 12,6 odstotkov. Kot je pokazala študija Boltzmannovega inštituta, že vsako drugo podjetje v Avstriji ni več pripravljeno, da

bi nastavilo delojemalca, starejšega od petdeset let. Podjetja hočejo samo mlade sodelavce, celo brezposelne osebe, stare med 35 in 40 let, že skoraj nimajo več šanz za zaposlitev, ker podjetja starostno mejo za zaposlitev pritiskajo vse niže.

Brez javne pomoči tem osebam očitno ne bo šlo. Zato koroška Delavska zbornica ostro kritizira ljudsko stranko in svobodnjake, ki so prejšnji teden v deželnem zboru zabranili iniciativni predlog socialdemokratske stranke, da bi dežela iz sredstev dodatnega proračuna

finančno podprla starejše delojemalce, ki so brez krivde in zaradi starosti zgubili svoje delovno mesto.

V koroških podjetjih pritisk na delojemalce stalno narašča. Podjetja na račun sodelavcev vse bolj podrejujejo svojo personalno politiko zgolj načelu racionalnosti. Pri tem se poslužujejo metod kot odpovedi dogovorov in zmrzovanja ali klestenja plač. Kako dramatične razsežnosti je pritisk že dosegel, kažejo podatki: lani so pravniki zbornice obravnavali 3924 delavskopravnih prime-

rov. 318 primerov so že (večina uspešno) izpravdali pred sodiščem, 362 primerov so predali stečajnemu sodniku in 397 primerov je še odprtih.

Konkretno oblike pritiska so: neupravičena ukinitve delovnega razmerja, neizplačilo nadur in posebnih dotacij, krčenje socialnih standardov. Samo v Celovcu registrirajo mesečno 3000 pritožb delojemalcev, to je letno skoraj 40.000 pritožb, s katerimi se spoprijema šest pravnikov in dva referenta zbornice.

92-letnica prof. Milke Hartmanove

Prof. Milka Hartman, starostna slovenskokoroških književnikov, je pretekli teden praznovala svojo 92-letnico. Pesnica „libuškega puela“, kakor radi in spoštljivo imenujemo, je še zelo čila, pri zdravju in dobre volje. Seveda pa peža let, izkušenj, dela in odrekovanj ni šla brez sledu mimo nekdanje učiteljice, ki je tako dobro znala svojim učenkam pri gospodinjskih tečajih vlivati ljubezen do kulture, predvsem pa do pisane besede, pa najsi jo je nadzoroval policaj s kljukastim križem na rokavu. To poslanstvo je nacizem nasilno in načrtno končal in Milko pregnal, prav tako vso Hartmanovo družino, ki je morala v izgnanstvo, brat Foltej pa je moral v kacet Dachau.

Delo Milke Hartmanove, ki je kot ženska še posebej orala koroško in slovensko pesniško

ledino, danes sodi med najdragocenejše, kar lahko naša in sploh koroška in slovenska književnost premoreta. Za to opravljeno poslanstvo je prejela vrsto nagrad. Pretekli petek je v imenu Slovenske prosvetne zveze njena podpredsednica dr. Helena Verdel obiskala Milko, se ji zahvalila za izredno izobraževalno in prosvetno delo in ji za visoki življenjski jubilej želela zdravja in veselja. Dan poprej je Milki prišel čestitati tudi Herman Germ v imenu Društva slovenskih pisateljev.

Slavljenki sta se v imenu občine Pliberk poklonila tudi župan Rajmund Grilc in zastopnik Enotne liste Jurij Mandl. Čestitkam prof. Milki Hartmanovi se pridružujeta tudi Zveza slovenskih organizacij in uredništvo Slovenskega vestnika.



92-letna Milka Hartman s podpredsednico SPZ Heleno Verdel in nečakom Božom Hartmanom

Kmetijstvo je eno od področij, kjer se pri pogajanjih Avstrije o pristopu k Evropski uniji najbolj zatika. Posledice prevzema kmetijske politike EU bi bile tako občutne, da je od te teme odvisen uspeh ali neuspeh pogajanj.

Seveda pa je potrebno za odločitve, ali bi pristop k EU kmetijstvu koristil ali škodoval, oceniti, kako se kmetijstvo sploh razvija.

V Avstriji letno zapušča

KOMENTAR



dr. Kristijana Schellandra

Kmetijstvo in EU

čez 4 odstotke zaposlenih v agrarnem sektorju to gospodarsko panogo. V letu 92 jih je bilo 4,9%, kar je nad povprečjem v EU, kjer 2% - 4% delovne sile letno iz kmetijstva menja drugam.

Glede velikosti kmetij, njihove splošne strukture, storilnosti, predelave, cen in izvoza odrežejo samo revnejše južноеvropske članice EU slabše kot Avstrija. Na Nizozemskem dosežejo kmetijski obrati osemkrat višjo proizvodno vrednost kot v Avstriji, Danci petkratno, Angleži in Belgijci štirikratno, Francozi trikratno in Nemci dvojno. Podobno je pri izvozu kmetijskih izdelkov, kjer Nizozemska izvozi kar dvajsetkrat več živil kot Avstrija, in celo mala Danska sedem-

krat več. Te statistične primerjave dajo misliti. Avstrijsko kmetijstvo je v preteklih desetletjih na osnovi zelo zaprtega in s subvencijami zaščitene domačega trga gotove važne mednarodne razvoje zamudila. En vzrok za to so gotove tudi izvozne restrikcije za avstrijske kmetijske in živilske izdelke v države EU.

Če torej Avstrija ostane izven EU, se pri strukturi problematiki v domačem kmetijstvu ne bo nič spremenilo. Kar je potrebno, so sprejemljiva prehodna določila in čim hitrejši koraki pri doseganju konkurenčnosti tudi agrarnega gospodarstva na evropski ravni. Z zapiranjem samim ne bo nič rešeno.

EU = Europäischer Untergang

Von den EU-Einpeitschern hören wir zwar immer wieder, daß Zigaretten und Wein billiger würden,

Trgovska zbornica proti „evropski paniki“

Proti neresničnim in paničarskim informacijam o pristopu Avstrije k Evropski skupnosti je prejšnji teden nastopil predsednik koroške trgovske zbornice Karl Koffler. S tem je menil informacijsko kampanjo koroškega hajmatdinstina in pa tako imenovanega „Bürger-schutz Kärnten-Plattform für Natur, Kultur und Heimat“, ki mu načeljuje bivši svobodnjak Karlheinz Klement, glavna referentka pa je Kriemhild Tratt-nig. Torej zelo nazorno svaštvo krepko desno obarvanih skupin in osebic, samozvanih varuhov avstrijske oz. evropske - beri nemške (teutsche) - civilizacije.

V zadnjih mesecih je na Koroškem zaznati lahek porast konjunktore, še naprej problematične pa so kemična, papirna, lesna in keramična industrija. V preteklem letu sta do-

bro odrezala predvsem gradbeništvo in obrtno gospodarstvo, slabše pa je kazalo za konzumsko panogo. V gradbeništvu je prav na Koroškem delež javnih investicij največji.

Turizem je in ostaja problematični otrok gospodarstva. O rezultatih letošnje zimske sezone še ni mogoče ničesar točne povedati, kljub temu pa gospodarska zbornica svari pred negativnimi informacijami in obenem podpira poskusni projekt za podaljšanje turistične sezone. Ta projekt naj bi v dveh ali treh občinah skupno izvedli turistična podjetja, deželna turistična družba KTG, občine in dežela.

O evropski integraciji je poročal zbornični direktor Jausz. V času, ko se svetovno gospodarstvo organizira kontinentalno, majhna država ne more

ostati izven teh razvojnih tokov. V Bruslju, sedežu Evropske unije, je danes že nad 2000 lobističnih predstavništev, sploh pa se je Evropska unija v zadnjih letih vse bolj razvila v smer srednjevelikih podjetij. 99 % vseh podjetij v ES ima manj kot 15 sodelavcev, torej je to gospodarska struktura, ki odgovarja avstrijski.

Junija bojo volitve v evropski parlament, kar pomeni, da bo pomembne pozicije na novo zasedene. Samo, če bo članica EU, bo Avstrija lahko pri zasedbi mest in pri reorganizaciji Evropske unije soodločala.

Pa še to: Giovanni Perisintoto je novi predstavnik koroške trgovske zbornice v Vidmu oz. v pokrajini Furlanija-Juljska krajina.

Franc Wakounig

EL: kritičen DA k Evropski skupnosti

Ker ji ni uspelo doseči potrebnega števila podpornih izjav tudi v četrtem (IV) volilnem okrožju, to je v okrajih Špital, Šmohor in Trg, bo Enotna lista (EL) pri naslednjih deželnozborskih volitvah 13. marca 1994 kandidirala samo v volilnih okrožjih I, II in III, to so Celovec, Velikovec in Beljak. Glavni kandidat je Andrej Wakounig, ki listo vodi v okrožju Velikovec, v celovškem okrožju je prva kandidatka Ingrid Zablatnik in diplomirani inženir Hanezj Mikl je prvi na listi v beljaškem okrožju.

Za neuspeh pri izbiranju podpornih izjav v četrtem volilnem okrožju krivi Enotna lista predvsem nedemokratični koroški volilni red, ki majhnim strankam otežkoča zbiranje podpornih izjav in domala onemogoča vstop v deželni zbor. Po mnenju prvega kandidata Andreja Wakouniga je volilni red, čigar sprememba je negativna posledica volilnega uspeha Koroške enotne liste leta 1975, v enaki meri prizadel tudi Zeleno listo in pa Liberalni forum, EL pa bo dober del krivde za neuspeh v četrtem volilnem okrožju morala iskati tudi pri sebi. Kajti s tem, da je tako radikalno presekala vse niti z zelenimi strukturami v

deželi in na zgornjem Koroškem, si je neprimerno škodovala, pa čeprav njeni predstavniki tega (na glas) ne priznajo.

Globlji namen nastopa EL je daljnoročno zagotovljen deželnozborski mandat za narodno skupnost (to naj bi bil 37. mandat). Zato naj bi te volitve kljub programiranemu neuspehu bile signal za večinske stranke, naj končno spremenijo volilni red in tudi na Koroškem uvedejo evropski standard manjšinskega zastopstva.

V tej zvezi je glede na diskusijo o samostojnem nastopu Slovencev ali integraciji v stranke Wakounig izjavil, da EL nikogar noče ožigosati za

asimilanta, ki se integrira v druge strankarske strukture.

Programska težišča EL so: boj proti načrtovani jugovzhodni železniški tangenti skozi Podjuno in Rož, izgradnja čim več majhnih in preglednih čistilnic za odplake in jasen NE k velikim kanal-skim projektom, boljše medijska oskrba narodne skupnosti v radiu in televiziji ter omogočenje sprejema slovenske televizije.

EL je za evropsko integracijo, ker bo prinesla določene izboljšave narodni skupnosti, težave pa bojo pri tranzitu in v kmetijstvu. V bistvu je EL za načelen in kritičen DA k Evropski uniji.

Uspeh oz. neuspeh EL ne meri po mandatih, temveč po doseženih glasovih. Andrej Wakounig pravi, da je optimist in računa z več kot 4200 glasovi. To bi bilo število, ki ga je KEL dosegla leta 1979, ko je začel veljati sedanji volilni red.

Franc Wakounig

Kotmara vas: oddana kanalizacijska dela na Ilovju

Tri važne točke so bile na dnevnem redu občinske seje v petek, 4. februarja 1994, zidava stanovanjske hiše na Movžarjevem zemljišču v Reki, oddaja kanalizacijskih del na Ilovju in nakup novega bagerja.

Stanovanjska hiša (zidala jo bo družba Neue Heimat) naj bi bila vseljiva najpozneje začetek 1996. Na razpolago bo devet stanovanj (šest po 79 in tri po 62 m²). Zemljišče bo občina prodala po 300.- šil. za m². Težava je le potok. Avgusta lani je bila zaradi hudega naliva prava povodenj. Zaradi tega bo treba rečno strugo tako ure-

diti, da morebitna večja voda ne bo ogrožala stanovanjske hiše. Dela za kanalizacijo na Ilovju je dobilo podjetje Tee-rag Asdag kot najcenejši ponudnik (kosmato 15.330.597.78 šil. čisto pa 12.775.000). V delih je zajetih 300 m površinskega kanala, vključena je tudi obnova vodovoda. Za zaračunavanje kanala bo občina uporabljala mešano tarifo (1.950.- osnovnega zneska plus 15 šil za m³ na 100 m² stanovanjske površine (letno 3.880.80 šil, preračunano na 130 m² stanovanjske površine 5.045.40 šil). Tudi tisti, ki imajo lastno vodo, bojo morali

dati montirati vodne števec. Za kmetovalce je po zakonu določena posebna rešitev. Voda in kanal se bosta zaračunavala pollétno. Občina je tudi morala dati jamstvo za najeta posojila.

Stari bager je že močno dotrajan (popravila bi stala najmanj ok. 200.000 šilingov). Zato je občinski odbor soglasno sklenil, da se kupi nov bager. Naročilo bo odvisno od ponudbe.

Za konec je župan Hugo Götzhaber prebral predlog EL, naj se v Kotmari vasi pokrijeta avtobusni postajališči.



Ingrid Zablatnik, Hanezj Mikl in Andrej Wakounig

Nedržavniško obnašanje

Pogrebi imajo včasih politično simboliko. Zlasti jo imajo še takrat, kadar se poslavljamo od ljudi, ki so s svojim delovanjem in angažmajem vidno oblikovali javno politično življenje.

Pogreb s politično simboliko je bil pogreb pokojnega dr. Francija Zwittera. Politične simbolike njegovega pogreba so se zavedali vsi tisti, ki so se prišli poslavljati od pokojnega. Prišli so se poslavljati v lastnem imenu ali pa v imenu kake skupine, organizacije, inštitucije.

Tisti, ki so dr. Francija Zwittera spoštovali kot človeka in kot političnega zastopnika koroških Slovencev, so prišli.

Toliko bolj nerazumljivo je in ostane, da nova država Slovenija oz. njena vlada ni imela za vredno, da bi se javno poslovila od njega. Zastopnika/zastopnice slovenske vlade oz. pristojnega ministrstva ni bilo.

Ob takem zadržanju podvomim v besede slovenskih politikov, da je manjšina zares subjekt. Med subjekti si pričakujem drugačno zadržanje.

Ali pa je odsotnost zastopnika/zastopnice slovenske vlade morda celo jasen namig, kako stoji slovenska vlada do koroških Slovencev.

Ali pa je odsotnost zastopnika/zastopnice slovenske vlade tudi namig, kako spraviti del povojne koroške slovenske politike za vedno pod zemljo.

Kakorkoli že: Od oseb, ki imajo državniške funkcije, bi si pričakoval ravno ob pogrebu pokojnega dr. Francija Zwittera državniško obnašanje, ki naj bi bil izraz spodobnosti in spoštovanja.

Tako pa je bila odsotnost krepak političen simbol, ki je na robu prezirljivosti.

Vladimir Wakounig

Z žalne slovesnosti za dr. Zwitterom

Iz govora dr. A. Brumnika, predsednika Slovenske prosvetne zveze
Spoštovana družina, sorodniki, žalni gostje!

Poslavljamo se od osebnosti, ki je bila med glavnimi in najbolj pomembnimi stebri slovenske koroške politike. Z dr. Francijem Zwitterom smo izgubili človeka, ki je v burnih in vznemirljivih obdobjih tega stoletja deloval za enakopravnost koroških Slovencev na kulturnem, gospodarskem in političnem področju. Osebnost dr. Francija Zwittera izraža kontinuiteto protifašistično in družbeno napredno osnovanega narodnostnega boja koroških Slovencev, boja, ki je bil odprt do vseh demokratov in humanistov, ne oziraje se na narodnost in prepričanje.

Ko je s svojimi prvimi življenjskimi izkušnjami začel dozorevati tudi njegov svetovni nazor, je že bil vključen v slovensko študentsko življenje, ker je okusil in spoznal socialni in politični utrip prve avstrijske republike v vsej njeni socialni krivičnosti in nemškonalni nadutosti, prav tako pa se je začel spoprijemati s slovensko manjšinsko politiko, ki so jo pred drugo svetovno vojno vodili edinole konservativni krogi. Dokaj hitro je spoznal, da je hlapčevsko podrejanje slovenskih narodnih interesov tedanjim politikim škofijskega ordinariata in pozneje avstrijski stanovski državi Dollfuša in Schuschniga koroškim Slovincem jemalo voljo in možnosti, da bi se uprli narodnemu zasluževanju.

Po vpoklicu v nemško vojsko in po prestanih grozotah na raznih evropskih frontah, je dr. Francija Zwitteru uspelo, da je odšel v partizane. Takoj po končani drugi svetovni vojni pa se je politična pot dr. Francija Zwittera takorekoč šele pričela. In od tistega časa naprej je v njem doraščala tista vodilna osebnost med koroškimi Slovinci, ki je s svojimi odprtimi liberalnimi pogledi na svet in družbo dajala slovenskemu narodnemu gibanju na Koroškem pečat naprednega in demokratičnega narodnega gibanja.

Od tistega časa naprej je stopila z dr. Francijem Zwitterom slovenska kultura v novo dobo, v dobo, ki jo je narekoval nacistični čas in upor slovenskega naroda kot celote. Novega duhovnemu položaju slovenskega naroda pred pragom narodnostne likvidacije so bili kos samo tisti, ki so se uprli zmaličeni moralni podobi slovenskega človeka in ki so si izbrali Prešernove, Levstikove in Cankarjeve vrednote slovenske kulturne dediščine za osnovo novega svobodoljubnega življenja.

Zato tudi po vojni, po osvoboditvi ni moglo biti drugače: slovensko kulturno ustvarjanje je bilo živ odraz tedanjih upov in želja slovenskega ljudstva. Po slabih izkušnjah v prvi avstrijski republiki in zlasti med drugo svetovno vojno so se po zmagi nad nacizmom koroški Slovenci obetali pravičnejšo prihodnost v združitvi s slo-

venskim narodom v eni državi. Te zahteve so Slovenci spoznali za svoje, je rajni dr. Franci Zwitter rad poudaril in se je k temu brez političnega oklevanja tudi priznal, čeprav je potem čas prinesel dokaj drugačne perspektive za koroške Slovence.

Dr. Franci Zwitter je prevzel mesto predsednika SPZ v času, ko je v kulturnem delovanju bilo treba uveljaviti načelo svobode svetovnega nazora in ko je bilo treba spričo hudih ideoloških bojev znotraj manjšine kulturo razbremeniti vseh ideoloških posegov.

Izkušnje iz poveljnega obdobja so sicer bridke, toda njihovo sporočilo naj bi nas streznilo, da se bomo dosledno borili proti usedlinam ideološkega botrovanja v kulturnem ustvarjanju.

Kljub vsem ostrim nasprotjem, ki so značilna za obdobje prvih poveljnih let, je obstajalo osnovno sodelovanje med osrednjima organizacijama koroških Slovencev. To je zasluga dr. Francija Zwittera in dr. Joška Tischlerja. Dejstvo je, da nosi vrsta poveljnih dokumentov podpis predstavnikov obeh osrednjih organizacij, kar še posebej velja za Spomenico iz leta 1955. Ta dokument je bistveno formuliral dr. Franci Zwitter in je še danes osnovno izhodišče vseh zahtev koroških Slovencev.

Z osebo dr. Francija Zwittera je povezana politika odpiranja nasproti demokratičnim silam večinskega naroda. Čeprav ta politika ni bila vedno uspešna, pa vendar njej nasproti ni in ni bilo druge uspešne alternative, ker je manjšinsko vprašanje možno reševati samo v konsensu z večinskim narodom.

Dr. Franci Zwitter je svoje narodno in kulturnopolitično delo vsa desetletja gradil na temeljih odprtih stikov in tesnih povezav z matičnim narodom. Formuliral je zamisel o skupnem slovenskem kulturnem prostoru, ko to še ni bilo aktualno in ko so to deli koroških Slovencev še iz ideoloških razlogov odklanjali.

To je zgodovinski pomen osebnosti dr. Francija Zwittera. Nihče več ne bo mogel narodnostnih težnj koroških Slovencev, tako kot marsikdaj v preteklosti, demagoško enačiti z nazadnjaštvom. Zato smo pokojnemu hvaležni in nanj ponosni.

Usoda je hotela, da se poslavljamo od rajnega prav na dan, ko obhajamo slovenski kulturni praznik. Pred 50. leti so Slovenci sredi oborožene Evrope prvič praznovali dan Prešernove smrti kot kulturni praznik slovenskega naroda. In ko je v preteklosti dr. Franci Zwitter poudarjal pomen celovitosti slovenskega kulturnega ustvarjanja, je pri tem skrbel vsa poveljna leta tudi za to, da smo koroški Slovenci ob slovenskem kulturnem prazniku dojemali njegove kulturno-zgodovinske razsežnosti: to je svoboda kot temeljna ideja slovenske kulture. Poudarjam pomen te na prvi pogled nesporne misli prav zato, ker smo na Koroškem bili in smo

priča, da se politični boji vnašajo tudi v kulturno življenje.

Draga žalujoča družina!
V imenu Slovenske prosvetne zveze, Zveze slovenskih organizacij in Društva koroških slovenskih pravnikov Vam ob izgubi moža in očeta izrekam iskreno sožalje.
Slava njegovemu spominu.

Zveza slovenskih žena: Tovarišu dr. Franciju Zwitteru v slovo

Besede so preskromne, da bi izrazile to, kar ob slovesu čutimo.

Zveza slov. žena, vključena v Zvezo slov. organizacij, se danes s tega mesta zahvaljuje dolgoletnemu predsedniku ZSO za razumevanje, za poluh teženj, za tovarilstvo in pomoč, ki si jo nudi ženski organizaciji. Kadar si se udeležil naših prireditev, si vedno z razumevajočimi besedami poguma in spodbude, včasih pohvale ali graje ovrednotil delo ZSZ.

Desetletja je stal F. Zwitter na braniku slovenstva, v letih viharjev in preizkušenj, v borbi za naš narodni obstoj, v borbi az slovenščino v šoli, za dvojezične vrtece, uradni jezik in še kaj. Vse to je bilo danes že povedano.

In njegova zavzetost na mednarodni ravni. Borba za pravice ogroženih narodnih manjšin, njihovih kultur in jezikov. Vse to je Dr. F. Zwitteru prineslo mednarodni ugled. Njegovo poslanstvo je doprineslo k zblizovanju in razumevanju med skupinami, utrjevanju narodne zavesti.

Spomin na tov. F. Zwittera bo kot svetel lik, kot vzgled ostal med nami. Zgodovina koroških Slovencev je tesno povezana z imenom Dr. F. Zwittera.

Hvala za vso podporo, hvala za tovarilstvo, ki smo ga bili deležni!
Slava spominu tov. Franca Zwittera!

Sožalne brzojavke

Ich erlaube mir mein tiefempfundenes Beileid zum Tod Ihres langjährigen Vorsitzenden Dr. Franci Zwitter auszusprechen. Der Verstorbene war mir als aufrechter Wahrer und Vertreter der Rechte unserer slowenischen Mitbürger bekannt. Er hat sich überdies grosse Verdienste um das kulturelle Leben der Volksgruppe erworben. Sein Einsatz für Verständigung und Dialog unter der Österreichern unterschiedlicher Muttersprache hat in ganz Österreich Aufmerksamkeit und Beachtung gefunden. Seien Sie gewiß, daß nicht nur Sie, sondern auch alle aufrechten Patrioten Österreichs um Dr. Zwitter trauern.

Dr. Thomas Klestil, Bundespräsident

Ob nenadni izgubi vašega dolgoletnega predsednika dr. Francija Zwittera, enega najmarkantnejših predstavnikov slovenske narodne skupnosti na Koroškem, se pridružujemo izrazom sožalja. Pokojni dr. Zwitter bo tudi za Slovence v matični domovini ostal svetel zgled neutrudnega borca za pravice naših rojakov na Koroškem in za mirno sožitje pripadnikov vseh evropskih narodov in narodnosti. Hkrati pa smo prepričani, da vam bo njegovo delo zagotovo pomembna spodbuda pri vašem nadaljnjem boju za uveljavitev pravic, ki vam kot koroškim Slovincem pripadajo v avstrijski državi.

Katja Boh, veleposlanka Republike Slovenije

Der Tod Eures langjährigen Obmannes Dr. Franci Zwitter hat mich sehr bewegt.

Damit hat uns wieder ein Zeitzeuge des gemeinsamen Bemühens, daß gegenseitige Verständnis der Menschen unseres Landes zu vertiefen und damit dem Frieden in einer gemeinsamen Heimat zu dienen, verlasen.

Neben der Befriedigungspolitik habe ich mich auch einer aktiven Politik der guten Nachbar-

schaft verpflichtet gefühlt und den Begriff „Alpen-Adria“ – heute Allgemeingut – geprägt. In zahlreichen Gesprächen, Diskussionen und Veranstaltungen wurden diese Lebensfragen behandelt.

Ich habe Franci Zwitter dabei als ehrlichen und engagierten Gesprächs- und Verhandlungspartner kennen und achten gelernt.

Darf ich Euch und allen Euren Freunden zu den scheren Verlust meine besondere Anteilnahme aussprechen.

Ich werde Franci Zwitter stets ein ehrendes Andenken bewahren.

Hans Sima, Landeshauptmann

Žalostna vijest, koju sam primio 11. 2. 1994 o gubitku dr. Francija Zwittera, dugogodišnjeg, zaslužnog slovenskog narodnog i kulturno-povijesnog djelatnika, čovjeka koji je svoj život posvetio pravima narodnih manjina, njihovoj povezanosti s matičnim narodom i mirnom suživotu ljudi, duboko me je potresla.

Izražavajući vam duboko sućut, molim vas, da obitelji preminulog prenesete izraze najiskrenijeg suosjećanja.

*Sjećanje na njegov plemeniti lik zadržati ću u trajnoj uspomeni. Sabor Republike Hrvatske, La-
voslav Torti, tajnik*

Zum Ableben Ihres langjährigen Vorsitzenden Dr. Franci Zwitter möchte ich Ihnen namens der Österreichischen Volkspartei sowie im eigenen Namen mein Mitgefühl ausdrücken.

Sein Einsatz für die Rechte der Minderheiten und für ein friedliches Zusammenleben der Menschen über die Grenzen hinweg wird für uns stets in ehrendem Gedächtnis bleiben.

Abg. z. NR Ingrid Korosec, Generalsekretärin der ÖVP

V imenu Slovenske akademije znanosti in umetnosti in v svojem osebnem imenu vam ob smrti dr. Francija Zwittera izražam iskreno sožalje.

France Bernik, predsed. SAZU



Parlamentarka Terezija Stoisich se je poklonila ob krsti dr. Zwittera

Premiera „Butalcev“ na Brnci – Pogled v lastno zrcalo

„Mi smo mi“ je bil bojno-eksistencialni krik „Butalcev“, ki so jih v petek, 11. februarja zvečer postavili na Brnci na oder igralci SPD „Dobrač“. In ta „mismomi“ je kar precej in močno dišal po nečem, kar se zelo rado in pogosto ter samozadostno plazi po vasezatreskani karantanski srenji, pa najsi govori slovensko ali nemško. Na slovenski strani imamo celo pesem s tem sumljivim začetnim besedilom, na nemški strani pa ne čujejo rajši druge hvalnice, kot je tista „mia sanma mia“.

No, kakorkoli že, samo že ta kratek podučni ekskurz v trenutno geopolitično stvarnost na Koroškem kaže in potrjuje, kako neminljivo aktualen je bil in je Fran Milčinski s svojimi „Butalci“. Mojster sarkazma in ironije, ki je, čeprav ni bil lovec, vzel na muho (in tudi ekscentrično zadel) vse tiste človeške, med- in notranječloveške slabosti in nečimrnosti, brez katerih bi ta božji svet, ki mu tudi pravimo „dolina solz“, dejansko bil dolina solz. „Butalcev“ je napisal dolgo dolgo pred sedanjo našo stvarnostjo. In kljub temu se zdi, kot da jih je napisal edinole in samo, pač ekskluzivno, za današnji čas.

Pač drži, kar pravi ljudski pregovor, da so Butale povsod, brez soli ali z njo. Kajti domala v vsaki vasi ali občini sedijo in odločajo velmožje (zadnje časa tudi vse več velžensk), ki pogruntajo tako, da bi bila celo Butalcev v ponos in slavo. Ni treba, da je to gnoj okoli cerkve, saj danes že skoraj za vsakim vogalom nekaj

smrdi, in to dosti bolj nagravžno kot „masten butalski gnoj“, vrhu tega pa še strupeno. In koliko manj škodljiv za okolje je bil butalski vinski turizem na Hrvaško od današnjega avtomobilskega, ki zasmraja pritlehno okolje in požira višinski ozon.

Milčinski jo je z „Butalci“ prav obrnil. Tega so se na Brnci vsi dobro zavedali, režiser Zdravko Zupančič in igralska družina. Nič niso vivali tako imenovanih „aktualnih trenutkov“ v igro, nič niso posiljevali Butalcev in Milčinskega s koroško stvarnostjo (s čimer bi predstavili itak samo pokvarili). Družno z dramaturgom Ivom Svetino so se držali originala – in bili tako najbolj originalni.

Če si sedaj nekoliko pobliže ogledamo nastopajoče, gledališki list jih visokostrokovno imenuje „butalske persone“, potem je treba najprej ugotoviti, da so bile dobro izbrane. Zaspanega očeta župana, ki globoke pogruntavščine pobi-

ra iz svojega plemenitega butalskega rodovnika, je, kot bi ga naslikal, zaigral Štefan Hudl, Zofija Debevc pa mu je kot mati županja bila pravnja družica. Diana Scheriau je bila originalno butalsko-snobistična frklja „hči Marička“. Policaj in gromozanski razbojnik Cefizelj (medsebojno delovno geslo: Hop Cefizelj, pa te imam! –

čeprav ga nima) sta brezdvomno najbolj znani butalski osebnosti. Marjan Gallob in Regina Wutti sta zahtveni vlogi res dobro, s potrebno situacijsko komiko, odigrala. Svetla trojica butalske genialnosti so bili Peter Krawanja kot sin Jakec, Lojzi Gallob kot gasilec z vsemi naslovi vred in Pepi Mikl v vlogi dedca. Vloge so jim bile

kot odmerjene, vrhu tega pa jih je gnjavil in preganjal po odru Štefan Gallob kot mladi Butalec. Terezija Gallob kot baba Katra in Marija Krištof kot mlada grofica sta dopolnjevali plejado nastopajočih „Butalcev“, v županovem zelniku pa je delal škodo živ zajec, ki zato tudi sodi med nastopajoče.

Tehnično osebje: Vlado Pošavec, Emanuel Hudl, Janez Debevc. **Franc Wakounig**



Butalci so na Brnci zabavali s svojo bistrumnostjo...

Gledališče ob Dravi – Trije vaški svetniki

Peter Militarov se je tokrat lotil resnično lahkotne teme – vaška burka, ki jo prekriva patina preteklosti in ki se zato vsaj s problematiko ne more zasvetiti. Žal je treba reči, da je tudi poskus posodabljanja oziroma vprašanja aktualnih bodic šel nekako mimo – razen takojimenovanih „insiderjev“ marsikdo ni razumel namigov v besedilu.

Izredno lepa je zasnova scene: na eni strani modernistično opremljeno stanovanje, na drugi starosvetska kmečka izba, oboje delo Milana Hrasta. Vendar – besedilo ni dalo vzroka za konflikt med dvema različnima svetovoma.

Kot sem zapisala že v napovedi, niti igralci niti režiser niso imeli velikih ambicij po kdovekako visoki umentosti. Gre predvsem za šalo, za burko. Nemci pravijo temu „Schwank“.

In igralci so vsaj deloma uživali v sproščenosti in improviziranju. Svojo komično žilico do odkrili predvsem Petr Rudl, Miha Kap in Milan Hobel. Pritrjeni pa je treba, da so te vloge tudi napisane nudile še največ možnosti za komiko. Ženske vloge so bile v vsej svoji ljubeznivi zapeljivosti nekoliko blede.

Igranje takih gledaliških komadov je dandanes dvorezna zadeva. Po eni strani je pravilno, da poskušajo odri nuditi zabavo tudi nezahtevnejši publiki, po drugi pa gre malo bolj angažiran gledalec ali pa celo gledališčenik domov razočaran.

Peter Militarov je igralcem prepustil način, kako odkriti svojo lastno komičnost in vloge so bile dokaj posrečeno razdeljene.

Igrali so: Miha Kap, Milan Hobel in Mičo Milčovič kot

pregrešni vaški svetniki, Walter Juvan kot zaljubljeni in pametni učitelj, Sonja Hribar je bila njegova izbranka, Cvetka Kos preračunljiva mamica. Peter Rudl zelo smešen mamin sinko, ki le najde svojo „pravo“ ljubezen. Justa Sadnikar pa je bila predsednica kluba za dvig morale in posrečena „grešnica“. Anita Hudl je odigrala blazirano damo, podjetnico, kateri pa je vendarle najvažnejša sinkova sreča.

Maskiranje je imel v rokah odlični Zoran Lemajič, za ton in luč je skrbel Boris Kap.

Igra je primerna predvsem za podeželske odre, ki so lahko tudi kar po gostilnah ali drugih manjših prostorih, zato je pričakovati, da bo Gledališče ob Dravi s to predstavo še krepko gostovalo po Koroškem.

S.W.

Šeherezada – pet let nepretrganega uspeha

Kdo je že Šeherezada? Točno – tista modra sultanova žena, ki si je s pripovedovanjem pravljic rešila življenje, tako smo nekoč, kot otroci, brali v knjigi Tisoč in ena noč.

Ivo Svetina je vzel za predlogo to orientalsko pravljico in ob obeh bratih, sultanovih sinovih, razpredel svet luči in svet teme. Dva principa, ki obstajata samo v nasprotju. Šeherezada, ki naj bi bila rešiteljica človeštva, ne more v resnici odvrniti katastrofe. Zgodba je moderna, spoprijema se s problematiko pozitivnega in negativnega, z vrednotenjem prvega in drugega, kar pa se na koncu zruši v en sam velik nič. Strahotna vizija sveta...

„Šeherezada je prejela vrsto velikih nagrad na številnih mednarodnih festivalih v Evropi in Ameriki ter tako postala ena najpomembnejših slovenskih gledaliških predstav vseh časov. O njeni univerzalnosti priča tudi podatek, da je Slovensko mladinsko gledališče z njo skorajda polovico ponovitev (nad sto predstav) izvedlo na gostovanjih pred vedno nabito polnimi dvoranami in zanjo poželo burne ovacije kritike in publike. Kritiki v Latinski Ameriki so o njej zapisali, da je s svojo izrazito sugestivnostjo in avtorsko močjo spremenila odnos do gledališča na tem kontinentu in predstavlja inspiracijo za številne gledališke ustvarjalce.“

V Mestnem gledališču si boste lahko ogledali to gledališko uspešnico v izvedbi Slovenskega mladinskega gledališča iz

Ljubljane. Režiser je Tomaž Pandur, v glavnih vlogah pa Milena Grm kot mati sultanka, Janez Škof in Marko Mlačnik kot brata sultana, pa še Veronika Drolc, Olga Kacjanova, Miloš Battelino, Majolka Šuklje, Minca Jerajeva, Pavle Ravnohrib in drugi.

Predstava je tokrat v organizaciji vrste prirediteljev; to so Socialdemokratske ženske Koroške, Zveza slovenskih žena, Slovenska prosvetna zveza, Renner-Institut, frakcija socialdemokratskih sindikatov, Zveza socialdemokratskih akademikov in Delovna skupnost „Avstrijske narodnosti v SPÖ“.

Vstopnice dobite pri prirediteljih. Na svidenje v nedeljo, 27. februarja 1994, v Mestnem gledališču v Celovcu ob 19.30, saj je ta predstava „obvezno čtivo“ za vsakega prijatelja gledališča.

S.W.



Zaprašeno moralo so pridigali vaški svetniki

Interni nastopi Glasbene šole

17. 2. – **Pliberk**, (skupno z oddelkom Vogrče) ob 19. uri v Posojilnici;

18. 2. – **Sele**, ob 17.30 uri v farnem domu;

– **Šentprimoz**, (skupno z oddelki Dobrla vas in Zitara vas) ob 18.30 uri v Kulturnem domu;

19. 2. – **Škofiče** ob 17. uri v društveni sobi;

19. 2. – **Šentjakob** ob 15. uri v društveni šobi.

Martin Krpan bil na Primorskem in v Selah

Igralska skupina SPD „Borovlje“ je slovenski kulturni praznik proslovala zelo delavno in v smislu skupnega slovenskega kulturnega prostora. S predstavo o Martinu Krpanu je v petek, 4. februarja, na posredovanje Slovenske prosvetne zveze in krajevnih Zvez kulturnih organizacij gostovala na Primorskem in sicer v Izoli in v Kopru.

Dopoldne je nastopila v izolskem kulturnem domu in s kabaretom presenetila mlade gostince, ki so dvorano zasedli do zadnjega sedeža. Igranje pred mlado in kritično publiko je za vse nastopajoče bilo izredno doživetje.

Opoldne je Boroveljčane sprejel koprski župan Aurelio Juri, sam pripadnik italijanske obalne narodne skupnosti ter svoje dni sodelavec italijanske igralske skupine, in jim na kratko predstavil občino Koper s posebnim poudarkom na plodnem sožitju obeh narodnih skupnosti v tem prostoru.

Višek gostovanja pa je bil nastop v koprskem gledališču. Že sam ambient je učinkoval navdušujoče, svoje pa je seveda prispevala številna publika, ki je goste s Koroške prav zasula s aplavzom.

Gostovanje pa je bila tudi pravišnja prilika za navezovanje stikov s tamkajšnjimi kulturniki. Borovljani so se spo-

znali z igralsko skupino iz Ospa, ki ji je v domala istem časovnem razponu nekaj let uspelo, da se je uveljavila na odorskem področju Primorske. Njena posebnost so veseligre v domačem osapskem narečju.

V soboto, 5. 2. 1994, so si igralci ogledali svetovnoznano cerkev v Hrastovljah z znamenitim mrtvaškim plesom ter se na gradu Socerb, ki kraljuje na obalo, poslovlili od prisrčnih koprskih gostiteljev.

Gostovanje v Selah

Na pustno nedeljo, 13. februarja popoldne pa so Borovljani na povabilo KPD „Planina“ s kabaretom o Martinu Krpanu gostovali v farnem domu, kjer v bližini stoji turški križ kot spomin na nekdanje težke dni. Dobre volje pri igralcih in številni publiko niti vremenske neprilike niso pregnale. Po igri, krapih in kavi za vsakogar sta Hanzej in Heinz alias „duo pižo“ še dolgo v noč zabavala Selanke in Selane, Bošnjakov Flori pa se je izkazal kot Selan z najbolj izpiljeno notranjo tehniko – skoraj na gram točno je uganil tezo jerbasa, napolnjenega z domačimi jedmi. Po moderno bi rekli, da je to bil „bio-jerbas“.

wafra

Jezik je duša

JANKO MESSNER



Kjer ni duha, je nacionalizem

„Podoben lik bi nam bil potreben prav v zdajšnjih trenutkih, ko se lovimo na vse konce in kraje v zmedah“, je napisal NT na 2. strani 28. januarja. Ne lovimo se „kam“?, ampak k je? Torej ne „na vse konce in kraje“, temveč: n a vseh koncih in krajih! In ker pomeri „loviti se“ v tem primeru „unsicher sein“, je pisec čisto brez potrebe prilepil še „v zmedah“. S tem da se ljudje lovijo, iz njihovega negotovega, nezanesljivega ravnanja ne more nastajati kaj drugega kakor zmeda. Lahko pa bi bliže pojasnil bistvo: ko se p o l i t i č n o lovimo na vseh koncih in krajih.

Na str. 3 pa komentator razmišlja o strankarski pokvarjenosti v Bilčovsu, češ tam Slovenci kljub svoji premoči v SPÖ še niso postavili dvojezičnih krajevnih napisov, tako da je kandidatki SPÖ A. B. ta „partijska izkrivljenost v tej zadevi vsekakor velika ovira pri afirmiranju verodostojnosti njenih izjav...“ Bolj skrotovičiti je ni mogoče – te naše žagovinate koroške slovenščine. Včasih, ko smo še slovensko mislili, kadar smo slovensko govorili, bi bili takšni kandidati svetovali, naj pometa pred svojim (dornačim) pragom. Tako bi se tedaj dala rešiti lepa misel iz hlamudravega prisilnega jopiča: Kako pa naj zastopa v deželnem zboru interese Slovencev, ko pa teh interesov še na domačem (občinskem) pragu ne zastopa.

SV 27. januarja (str. 3): „Wer Geist nicht vert rägt, beruft sich auf Blut“ (H. Mann) je slovensko: kdor d u h a ne prenese, se sklicuje na kri“, kajti „duhovnost“ je „Geistlichkeit“, čeprav le-ta pomeni tudi Klugheit, Bildung ipd. Duh/Geist je širši, globlji, obsežnejši pojem. H. Mann je že vedel, zakaj ga je oporekal ravno supergermanskim bikom, imenovanim nacionalni socialisti! Je treba same Haidlerja naših dni poslušati, kako strup v besedi zoper tuje delavce kar brizga iz njega.

Pa še ta njihov strup v besedi, izbruhan iz njegove neukrotljive sle po politični oblasti, ima opravka z duhom: s hudim duhom nevarnim duhom.

Pust v Železni Kapli

Šest dni za kulturnim praznikom so Kapelčani pripravili tudi pustni praznik. Številne kapelške šeme so po končanem pustovanju izjavile, da je to bila res demoenotna in skupno-krajična akcija, pri kateri so (brez odrekanja katerikoli načelom) lahko sodelovali prav vsi – namreč: stari in mladi, veseli in žalostni, suhi in debeli, člani in nečlani, neumni in pametni....

Dejansko so bili akterji z vseh strani in tudi spored je bil zelo primeren priložnosti.

Dvorana v Kapli je bila nabito polna, pa še na blakonu je stalo toliko ljudi, da se je beton upogibal. Zato fajmošter upa, da bo v njegovem kulturnem centru kmalu končana tudi galerija (saj že celo zimo pridno prezidavajo gornje nadstrop-

je). Večino obiskovalcev sta že pred vhom posnela tudi domača reporterja.

Skozi program sta koneksivno neumnovala dva elegantna „Celovčana“ ki sta zadela tudi kakšno resnico. Kadar pa jima je zmanjkalo besed, so takoj nadaljevali (po notah in instrumentih) trije Pavliči. desetim argumentom nagovornika ne kaže dodajati še enajstega. Otroška folklorna skupina je po privlačni koreografiji zaplesala komad iz Pariza. Pri tem je lahko vsak videl, da (včasih) gre tudi brez fantov. Na sporedu so bile tudi tri krajše igre in težko bi si upal kdo trditi, da tragedije v Celovškem gledališču gredo bolj do srca kot nastopi domačih akterjev. Problemom kajenja, vdov in ljubezni pa itak tudi ministri niso

kos. Veliko občudovanja so vzbudile še manekenke, ki so nam v modni reviji prikazale največji del svoje lepote, povrhu pa še celo vrsto večernih oblek, tadicionalnih noš, tekstila za noč in kopalnih oblek. Vse kostume so izdelale modne hiše v Železni Kapli in ne v Solčavi – kot je napačno napovedal konferencier.

Zaključno balado, ki je bila bolj globokega pomena kot je globoko morje v Izoli, bi bilo treba (po ponovnem pregledu) objaviti v vseh občinskih listih).

Vsem članom in posameznim sektam, predvsem pa številnim prijateljem Zarje najlepša hvala za prijetni dve uri – vsem Kapelčanom naknadno vse najboljše k minulemu prazniku – povezano z željo, da si vsi ohranijo mnogo veselja do prihodnjega godovanja! M.T.

Klarinetist Mate Bekavac prejel odlično 1. nagrado na Dunaju

Slovenski klarinetist Mate Bekavac je na mednarodnem tekmovanju pihalcev in trobilcev, katerega je organizirala Evropska glasbena fundacija YAMAHA (YMFE) konec januarja na Dunaju, dosegel absolutno 1. nagrado.

Fundacija YAMAHA s sedežem v Londonu organizira vsako leto tekmovanje za skupino instrumentov v različnih državah. Letos je potekalo tekmovanje za pihala in trobila v enajstih državah Evrope. Na posameznem tekmovanju podelijo največ tri nagrade (ne glede na instrument). Dunajsko tekmovanje je potekalo v koncertni dvorani Yamaha

Music Avstrija po predhodni izbiri preko dvajsetminutnega zvočnega posnetka. Na finalni del je organizator povabil le 14 instrumentalistov, študentov avstrijskih visokih glasbenih šol, ne glede na nacionalnost. Sodelovala sta dva hornista, dva trobentača, dva klarinetista, en saksofonist, en fagonist in šest flavtistov.

Najmlajši tekmovalc, še ne sedemnajstletni Mate Bekavac, študent Visoke šole za glasbo v Gradcu, je, ob klavirski spremljavi Bojane Krstulovič-Karuza, dobil od vseh največ točk in prejel prvo nagrado. Drugo je prejel flavtist iz Bolgarije, tretje nagrade niso

Zveza slovenskih žena
sporoča, da je za
potovanje
v Nizzo – Monaco
odprtih še nekaj mest.
Prijavite se čimprej na
tel. 0463/514300-40 pri
Milki Kokot ali Urški
Brumnik.

podelili. Mate je za seboj pustil najboljšega avstrijskega klarinetista z lanskega zveznega tekmovanja „Jugend musiziert“ v Leobnu.

Tudi v Ljubljani imamo predstavništvo YAMAHE v okviru Avtotehne. Bomo eno od tekmovanj YAMAHE v prihodnjih letih doživeli tudi v Ljubljani?

Lovro Sodja

Nastop učencev Glasbene šole

Nad dvajset učenek in učencev je v petek, 11. februarja 1994, pri Cingelcu na Trati sodelovalo na internem semestrskem nastopu boroveljskega oddelka Glasbene šole. Prispevki posameznih dijakov so bili zelo izpiljeni, kar kaže na zadovoljivo pedagoško in

umetniško raven glasbeno-izobraževalne ustanove, ki se je v krajevnem kulturno-umetniškem življenju zelo uveljavila. Resda je večina dijakov izbrala za svoj instrument prav klavir, ob njem pa se bolj in bolj enakovredno uveljavljajo kitara, flauta in harmonika. Višek

pozno popoldanskega koncerta je bil nastop ansambla krajevne glasbene šole pod vodstvom Romana Verdela. Zaigral je štiri skladbe, med njimi Bachov preludij in azteško „El condor pasa“. Junija bo ansambel priredil celovečeren koncert.

wafra



Po vsej Koroški so zaključni semestrski koncerti učencev Glasbene šole

Datum	Kraj	PRIREDITVE	Prireditelj
Četrtek, 17. 2. 20.00	pri Miklavžu v Bilčovsu	Predstavitve knjige „Chronologie eines Zerfalls“; SPD „Bilka“ avtor je znani poročevalec ORF Gerhard Seifried	
Petek, 18. 2. 19.00	Landhaus-keller v Celovcu	Razmerje slovenske narodne skupnosti do avstrijskih prizadevanj k vstopu v Evropsko skupnost ; predava mag. Rudi Vouk	Paneuropa Bewegung
Sobota, 19. 2. 19.30	v kulturnem domu v Šentprimožu	Koncert pevskih zborov „Od Pliberka do Traberka“, sod.: Kvintet Ajda, Oktet Tro in dekliski zbor Karantanija iz Prevalj, MoPZ Črnjanski pobi in MePZ Mato iz Črne, MePZ Danica	
Sobota, 19. 2. 9.00	v Domu v Tinjah	Dan čebelarjev ; predavata Matevž Krasnik in Franc Kolenc (do 16.30)	Dom v Tinjah
Sobota, 19. 2. 19.00	v farni dvorani v Kotmari vasi	Koncert vokalne skupine „Kolovratek“ s Češke; češke narodne pesmi in vokalna glasba od gotske do baročne dobe	Dom v Tinjah Kat. prosv.
Nedelja, 20. 2. 11.00	v farni dvorani v Šmihelu	Ponovitev senčne igre Drevo nad prepadom (Tone Svetina); nastopa mlad. lutkovna skupina	
Nedelja, 20. 2. 11.00	v farnem domu v Selah	Govorniško in jezikovno šolanje s Tonetom Kuntnerjem ; nadaljevanje še 21., 24. in 25. 2.; cena 200,- šil. za odrasle, za mladino 100,- šil. Prispevek za kosilo 30,- šil.	
Nedelja, 20. 2. 10.30	v kulturnem domu na Radišah	Dia-predavanje „Posebnosti srednje Afrike“; predava pater Placid Prša	žup. svet Radiše
Ponedeljek 21. 2. 20.00	v kulturni dvorani na Muti pri Rožeku	Plesni tečaj „Od valčka do sambe“; vodi Gregej Krištof; cena za 10 dvojnih ur: 600 šil.	
Torek, 22. 2. 14.30	v Domu v Tinjah	Jezikovni pogovori ; vodi dr. France Vrbinc	Dom v Tinjah
Sobota, 26. 2. 20.00	v stari šoli v Šentjanžu	Koncert ; nastopa skupina „Al Capone“, štrajhtrijo SPD „Šentjanž“ iz Ljubljane (čelo in dve violini)	
Sobota, 26. 2. 20.00	v občinskem centru v Šentrupertu v Celovcu	Avgust Strindberg: Gospodična Julija ; režija Edvard Miler; koprodukcija Ljubljana-Celovec	
Nedelja, 27. 2. 19.30	v Mestnem gledališču v Celovcu	Ivo Svetina: Šeherezada ; gostovanje Mestnega gledališča iz Ljubljane; režija Tomaž Pandur	
Četrtek, 3. 3. 20.00	pri Jokinu v Celovcu	Iztok Miakar – predstavitev nove kasete oz. CD	KDZ Celovec
Petek, 4. 3. 20.00	v farnem domu v Šentjakobu	Iztok Miakar – predstavitev nove kasete oz. CD	SPD „Rož“
Sobota, 5. 3. 9.30	v restavraciji „Volkskeller“ v Celovcu	Redni občni zbor Zveze koroških partizanov	ZKP
Sobota, 5. 3. 19.30	pri Kovaču na Obirskem	Neal – Ferner – Militarov: Trije vaški svetniki ; režija Peter Militarov; gost.: Gledališče ob Dravi	Gled. ob Dravi, SPZ SPD V. Polanšek, SPD „Zarja“
Nedelja, 6. 3. 14.30	v Domu v Celovcu	Koroška poje – osrednji koncert KKZ	KKZ
Torek, 8. 3. 14.00	v kulturnem domu na Radišah	Dan žena	ZŠZ
Četrtek, 17. 3. 20.00	v Mladinskem domu v Celovcu	Predstavitve filmov „Govorice – Das Gerücht“ – „Karavanke“ – film je nastal v sodelovanju z dijaki TAK v Celovcu	
Od 26. 3. do 30. 3.		Izobraževalno potovanje v Umbrijo-Assisi, Perugia, Spoleto in druga mesta; spremljata mag. Borut Uršič in rek. Jože Kopeinig	Dom v Tinjah

Kmečka izobraževalna skupnost (KIS) vabi na predavanje: Zdravje in plodnost tal

v ponedeljek, 21. februarja '94 ob 19.30
v gasilskem domu, Dob pri Pliberku

Teme: – Poljedelstvo: perspektive za bodočnost, kmet in varstvo talne pitne vode, rešitve za koruzo in sojo v varstvenem območju talne pitne vode
Referent: Peter Kopeinig, štajerski institut za ekološko kmetovanje; prispevek 50,- šil.

Seminar o zemlji (I): osnove – rodovitna tla

v petek, 25. februarja in sobota, 26. februarja '94
od 9.000 do 16.00 v gasilskem domu, Dob pri Pliberku

Referenta:

Renate in Peter Kopeinig, štajerski instiut za ekološko kmetovanje
Cilj seminarja je: podpora kmetom za krepitev dolgoročnega obstoja kmetij
Vsebina: informacije o lastnostih obdelovalne zemlje (enota tal-rastlina, tip tal, struktura zemlje); aktualna vprašanja o varstvu tal, vode in pokrajine; razumevanje povezanosti različnih faktorjev s pomočjo preprostih poizkusov in pozornosti; diskusija o možnih rešitvah; prispevek: 600,- šil.
Prijave pisмено ali telefonsko na: KIS, Dr. Joško Tischler Park 1, 9020 Klagenfurt/Celovec, Tel.: 0463/38 24 38.

Informacijski večer:

Nevarnosti pri pospravljanju polomljenega lesa

– rešitev nevarnih situacij, delo z motorno žago, zaščitna obleka (Zadruga Pliberk bo nudila na ogled zaščitno obleko in orodje)

Referent: Ing. Huber (zavod za socialno zavarovanje kmetov)
v četrtek, 24. februarja '94 ob 20. uri v gostilni Juenna, Čepiče/Globasnica
Prispevek: 30,- šil.

Solarne naprave in predstavitev najnovejše tehnologije vakuumske kolektorji

v petek, 18. 2. '94 ob 19.30 uri v kulturnem domu, Sele fara

- uporaba v gospodinjstvih, penziorjih in obratih
- učinkovitost, montaža in delo
- kaj je na trgu – kakšne so cene
- kje dobite podpore (dežela, občina)
- imate možnost najugodnejše nabave

Ogled solarne naprave na licu mesta!

Predavala bosta:

Dominik Kert in Karl Linner (tehnik za kurilne in solarne naprave)

Soprireditelja: KSSŠ/G KPD Planina

Zveza slovenskih žena Tarviser Str. 16 9020 Klagenfurt/Celovec

Vabilo na proslavo ob **DNEVU ŽENA, ki bo v torek, dne 8. marca ob 14. uri v kulturnem domu na Radišah.** Kulturni spored bo oblikovalo domače prosvetno društvo. **Prisrčno vabljen!**

Organizirale bomo avtobusni prevoz iz Podjune preko Celovca na Radiše.

Prosimo, da se za avtobus prijavite do petka 5. 3. 1994.

Zveza slovenskih žena iz Celovca vas vabi na štiridnevno potovanje v NIZZO – MONACO – SAN REMO od 14. 3. do 17. 3. 1994

Cena: dvoposteljna soba 2.900,- šil.
dodatek za enoposteljno sobo 500,- šil.

V ceno je vključeno:

- vožnja z modernim Sienčnikovim avtobusom
- trije polpenzioni v San Remu
- vodič

Vstopnine niso zajete v ceni!

Zaradi izrednega uspeha, ki ga je imelo podobno potovanje v lanskem letu, smo se odločile, da ponovimo ponudbo! Prijavite se čimprej, ker je število udeležencev/udeleženk omejeno, pa tudi zaradi rezervacij sob v hotelu.

Prijave sprejema: Milka Kokot
tel. 0463/514300/40

Pojdite z nami, ne bo vam žal.

Povabite na to lepo potovanje tudi prijatelje ali znance!

RADIO KOROŠKA

SLOVENSKÉ ODDAJE

18.10–19.00

Četrtek, 17. 2. Rož – Podjuna – Zilja

Petek, 18. 2. Kulturna obzorja

Sobota, 19. 2. Od pesmi do pesmi – od srca do srca

Nedelja, 20. 2.

6.30–7.00 Dobro jutro na Koroškem – duhovna misel (mag. Klaus Einspieler)

18.10–19.00 Dogodki in odmevi

Ponedeljek, 21. 2. Z lastnim konceptom in zdravo samozavestjo do uspeha: 15 let proizvodnje „Elan“-a na Brnci

Torek, 22. 2. Partnerski magazin

Sreda, 23. 2. Glasbena sreda



Interkulturalni projekt regionalnega radia

Se odpira nova možnost razširjenega programa v slovenščini? Društvo AGORA bo dobilo frekvenco za regionalni program.

Devet ur in pol radijskega programa lahko poslušajo Retoromani v svojem jeziku, devet ur lužiški Srbi, dvanajst ur Slovenci v Trstu. ORF pa privošči svojim slovenskim poslušalcem povprečno eno uro na dan, Hrvatoma na Gradiščanskem celo samo pet ur na teden. Ob tem pa je iz mnogih raziskav znano, kako pomembna sta radio in televizija, da ostanejo jeziki manjšin živi. Pravica dostopa do elektronskih komunikacijskih sredstev je bila zato tudi sprejeta v Evropsko charto regionalnih in manjšinskih jezikov, o kateri bo kmalu sklepal tudi avstrijski parlament. V razlagi ob tej charti je zapisano: „Mesto, s katerim lahko razpolagajo regionalni in manjšinski jeziki, je odločujoče za njihovo preživetje. V današnjem času ima jezik samo tedaj možnost, da obdrži svojo pomembnost, če ima dostop do novih oblik masovne komunikacije. Upoštevajoč dejstvo, da je obratovanje regionalnega ali lokalnega radijskega oddajnika tehnično relativno enostavno in da so stroški zanj nizki, (...) je prav radio med različnimi modernimi masovnimi komunikacijskimi sredstvi tisti, ki je za regionalne in manjšinske jezike, tudi če ti niso zelo razširjeni, najlažje dosegljiv.“

S tega vidika se je dvojezično društvo AGORA (Avtonomno gibanje odprtega radia/Arbeitergemeinschaft offenes Radio) že leta 1989 potegoval za dovoljenje oddajanja in interkulturalni regionalni radio na Koroškem. Po odklonilnem odgovoru koroške pošte je društvo šlo do Evropskega sodišča za človečanske pravice v Strasburgu. Poldrugo leto je „Drugačni radio/Das andere Radio“ oblikoval eno dvojezično oddajo na teden, ki so jo oddajali iz Italije na Koroško.

Lani novembra je sodišče v Strasburgu odločilo v prid društvu AGORA in ko bodo v bližnji bodočnosti delili frekvence za privatne radijske postaje, jo bo po vsej verjetnosti dobilo tudi društvo, tako je slišati z Dunaja. Na ta način je možnost, da bi prišli v okviru dvojezičnega radia do več ur slovenskega programa na dan, prvič v realnem dosegu. Ob tem naj bi bila ta programska družba dostopna tudi univerzi, raznim socialnim in kulturnim iniciativam ter občinam.

Je kaj takega sploh izvedljivo? Nedaleč od tu, v Vidmu, bo Radio Onde Furlane kmalu obhajal svojo petnajstletnico. Ta radio oddaja v jeziku, ki ga uradno sploh ni, a ga vendar govori ali razume večina prebivalstva v Furlaniji. V teku let

se je okoli tega združeno organiziranega radia izoblikovala množica drugih aktivnosti in iniciativ, ki so bistveno prispevale k poživitvi furlanske kulture: razpis kulturne nagrade „Premi Friul“, gledališka skupina, glasbeni festival, kulturni inštitut, podpisna akcija za nek italijanski zakon in še mnogo drugega. Majhno število nastavljenih sodelavcev skrbi za administrativno in tehnično poslovanje ter nekaj programskih stalnic. Večino programa pa oblikujejo razne iniciative, mladinske skupine in svobodni sodelavci, ki so naredili Onde Furlane za svoj radio.

Organizacije gradiščanskih Hrvatov se bodo potegovala za regionalno oddajno licenco skupaj z Romi in nekaterimi drugimi interesenti. Tudi na Koroškem gre zdaj za to, da se ustanovi čim širša platforma ter da se konkretno razjasni, kako koristiti ponujajočo se možnost. Idej ne manjka. Posebno važne bi bile na primer redne otroške in mladinske oddaje. Z namenom, da bi prispevali k jezikovni kvalifikiranosti in izobraževanju, mora program zaobjemati najrazličnejša življenjska področja kot so tehnika, pravna vprašanja ali okolje. Biti pa mora tudi ogledalo kulturnih

in drugih aktivnosti manjšine – tudi do večinskega prebivalstva. Prav zato je vključitev v dvojezičen, interkulturalen radio tako pomemben. Nemškogovoreči poslušalci naj sprejmejo v ušesa slovenščino kot enakovreden „jezik srečanja“. V načrtu je tudi postavitve manjšinskih lokalnih studijev ter sodelovanje z radijskimi postajami v Sloveniji in Furlaniji.

Vabimo vse, da razmislijo o „kdo, kako in kaj“ in da prispevajo svoje ideje v diskusijo. Nakasneje do 8. aprila 1994 mora biti predlog v celoti izdelan, poslati pa ga je treba na regionalno radijsko komisijo na Uradu zveznega kanclerja. Gre za potrebno samopomoč v medijski pokrajini, ki je ob rastoči monopolizaciji in komercializaciji vedno manj naklonjena zahtevam manjšin. Špranja v vratih pa, ki se odpira z zakonom o regionalnih radiih, pa ne sme voditi v to, da bi pozabili na poln slovenski program v okviru ORF. Nasprotno, kot trn v mesu naj opozarja na dejstvo, da je Avstrija v zadevah manjšinskih medijev v evropskem merilu čisto na repu. Koliko časa si to še lahko privošči?

Thomas Busch

Premiera v Mestnem gledališču v Celovcu – Strindbergova Gospodična Julija

Sodelovanje med celovškim gledališčem in ljubanskim Mladinskim gledališčem se nadaljuje. Za lansko predstavo Achternbuscheve SUSN je na vrsti delo iz svetovne klasike: Avgust Strindberg – Gospodična Julija.

Režiser je tokrat znani Edvard Miler, sceno je naredila Meta Hočevar, kostume Alan Hranitelj, igrajo pa Nataša Barbara Gračner, Pavle Ravnohrib (ki se ga spominjamo še iz nedavnih Prežihovih dnevov v Šentprimožu) in Maruša Oblak.

Gospodična Julija pripoveduje svoj sen: Neke sanje se mi vedno ponavljajo – sedim na stebru, na katerega sem splezala, in ne morem več dol. Vrti se mi, če pogledam navzdol. Moram dol, toda nimam poguma, da bi se vrgla; ne morem se držati, a ne padem; vseeno nimam miru, dokler ne pridem dol! Nošenega miru, dokler nisem spodaj, spodaj na zemlji, in če prišla na zemljo, bi hotela biti pod njo...

Jean pripoveduje svoj sen: Vedno sanjam, da ležim pod

vioskim drevesom v temnem gozdu. Hočem navzgor, navzgor v vrhove dreves, da bi se razgledal po svetli pokrajini, kjer sije sonce, hočem izprazniti gnezda tam zgoraj, kjer ležijo zlata jajca. Plezam in plezam, toda deblo je tako debelo in gladko in daleč je do prve veje. A vem, če bi dosegel vsaj prvo vejo, potem bom šel navzgor kot po lestvi. Nisem je še dosegel, toda bom jo, pa čeprav samo v sanjah!

Koprodukcija med celovškim Mestnim gledališčem in Mladinskim gledališčem iz Ljubljane

Avgust Strindberg

Gospodična Julija

režija: Edvard Miler

v občinskem centru v Šentrupertu v Celovcu v soboto, 26. februarja 1994 ob 20. uri

Ponovitve: 1., 2., 3., 4., in 5. marca ob 20. uri, v nedeljo, 6. marca, ob 15. uri.

Vabljeni!



Iz meščanske Strindbergove drame Gospodična Julija

SLOVENSKI VESTNIK Nadstrankarski časopis koroških Slovencev

Uredništvo/Redaktion: Tarviser Straße 16, 9020 Celovec/Klagenfurt, Avstrija, Telefon 0463/514300-30, 33, 34 in 40, telefaks 0463/51430071.

Usmerjenost lista/Blattlinie: seštevek mnenj izdajatelja in urednikov s posebnim poudarkom na narodnopolitičnem interesu.

Uredniki/Redakteure: Jože Rovšek, Sonja Wakounig, Franc Wakounig

Izdajatelj in založnik/Herausgeber und Verleger: Zveza slovenskih organizacij na Koroškem, Tarviser Straße 16, 9020 Celovec/Klagenfurt, telefon 0463/514300, telefaks 0463/51430071.

Tisk/Druck: Založniška in tiskarska družba z o.j. Drava, Tarviser Straße 16, 9020 Celovec/Klagenfurt, Avstrija, telefon 0463/50566, telefaks 0463/51430071.

Oglasi/Anzeigen: Tarviser Straße 16, 9020 Celovec/Klagenfurt, Avstrija, telefon 0463/514300-30, 33 in 40, telefaks 0463/51430071.

Letna naročnina: za Avstrijo 370 šil. (za penzioniste 280 šil.); za Slovenijo 1500 SIT.

gospodu Zdravku Smrtniku z Dvorca za osebni praznik; gospe Neži Fračko iz Večne vasi za 88. rojstni dan in god;

za osebne praznike članom društva upokojencev Pliberk: Ani Leitgeb iz Pliberka, Mariji Marketz iz Male vasi, Pavli Štefič iz Dolinčič, Andreju Kumru z Blata, Norbertu Knoru iz Ponikve in Jozlnu Kušejju iz Šmihela;

gospe Lonci Gajšek v Grabljah za 70. rojstni dan; za osebne praznike članom društva upokojencev Šentjakob: Mihiju Einspielerju iz Zgornje vesce, Pepci Rehsman in Dori Samonig iz Šentjakoba, Francu Wrolichu z Rut ter Francu Rehsmanu iz Šentjakoba; gospe Doroteji Cidej-Štadlerjevi mami iz Srednje vasi za okrogli jubilej;

Čestitke

gospe Meti Mak z Borovnice za osebni praznik; gospe Mariji Wutti v Dulah pri Šmohorju za rojstni dan; gospe Marinki Inzko iz Sveče za okrogli jubilej;

gospe Herzele-p.d. Kolmenci pod Herbergom za 80. rojstni dan;

gospe Rozaliji Wucher iz Bača za 63. rojstni dan;

gospe Katarini Urak z Nagelč za 70. rojstni dan;

gospe Tereziji Raschun iz Mlinč za osebni praznik;

gospe Anastaziji Mohar z Nagelč za osebni praznik;

gospe Matildi Gregorič iz Podjune za osebni praznik;

gospodu Hanzeju Secu iz Kršne vasi za 71. rojstni dan;

gospe Ani Šušu iz Hodiš za rojstni dan;

gospodu Marjanu Veliku iz Celovca za rojstni dan;

gospe Edi Velik iz Celovca za rojstni dan;

gospe Milki Hartman iz Libuč za rojstni dan;

gospodu Jožku Pičku iz Sekire za 80. rojstni dan.

gospodu Johanu Sadniku za 50. rojstni dan;

za osebne praznike članom društva upokojencev Pliberk: Rozini Jop iz Letine,

Francu Čebulu iz Šmihela, Jožefu Kertu iz Šmihela, Emiliji Kolenik iz Čirkovč in Julki Kac z Doba;

gospe Julijani Grilc iz Male vasi nad Grebinjem za rojstni dan in god;

gospe Mariji Papež-Maticlevi mami iz Brezovega do la za 70. rojstni dan;

gospe Moniki Ramuš iz Štrpne vasi za 14. rojstni dan;

gospe Pepci Zagožen iz Celovca za 70. rojstni dan;

gospe Katarini Urak iz Nagelč za 70. rojstni dan;

gospodu Hanziju Čeburu iz Škofič za 50. rojstni dan;

gospodu Hanziju Serajniku z Reke za osebni praznik;

gospodu Mirku Robleku z Zgornjega Kota v Selah za 50. rojstni dan;

gospe Juli Oraže iz Sel za osebni praznik;

Slovenska športna zveza, Slovensko planinsko društvo Celovec in Slovensko prosvetno društvo „Rož“ v Šentjakobu v Rožu vabijo na



16. zimski pohod „Arihova peč“ '94

v spomin na padle borce pod Arihovo pečjo

ki bo v nedeljo, 6. 3. '94 s pričetkom ob 9. uri (odhod na kočjo med 9.00 in 12.00 uro) Pri Polancu na Čemernici (Hodnina) nad Šentjakobom v Rožu

Pohod: Od Polanca preko bivšega partizanskega bunkerja do planinske postojanke „Koča nad Arihovo pečjo“ (1084 m) in po drugi smeri nazaj mimo Resmanove lovske kočje do Polanca.

Pogoji za udeležence: Na XVI. zimskem pohodu „Arihova peč“ lahko sodelujejo vsi. Udeleženci pohoda morajo biti zimsko in planinsko opremljeni. Pohodniki se morajo držati proge, ki je za pohod označena. Pohodniki se vzpenjo na planino Bleščečo – kočja nad Arihovo pečjo (kontrolni žig) in se preko Resmanove lovske kočje (kontrolni žig) vrnejo po označeni poti do cilja pri Polancu najkasneje do 15.00 ure.

Prijave in štartnina: Prijave sprejemamo na dan prireditve med 9.00 in 12.00 uro. Štartnina znaša šil. 50.- (tolarjev 500,-) za odrasle in šil. 40.- (tolarjev 400,-) za otroke in mladince. Štartnina se plača pri prijavi. Pohodniki prejmejo na štartu kontrolni kartonček in značko.

Nagrade: Vsak udeleženec pohoda dobi diplomu za udeležbo, če predloži po prihodu v cilj kontrolni kartonček.

Kdor se 5. udeleži zimskega pohoda „Arihova peč“, prejme posebno zlato značko. 5-kratno udeležbo mora dokazati s petimi zbranimi kartončki.

Okrepčila, zdravniška služba: vsak udeleženec dobi toplo pijačo in klobaso. Za zdravniško službo je poskrbljeno. Vsak udeleženec sodeluje na lastno odgovornost.

Dovoz in parkirni prostor: Iz Šentjakoba v Rožu vodi označena pot proti Podrožici/Rosenbach, preko vasi Leše/Lessach, Svatne/Schlatten in Hodnina/Kanin do štarta na Čemernici. Pot bo označena s kažipotmi „Arihova peč“. Parkirišča so na razpolago.

Zimski pohod „Arihova peč“ bo ob vsakem vremenu.

Letno poročilo ŠD Šentjanž

Vsako leto ŠD Šentjanž izda obširno poročilo o športnem udejstvovanju in tako informira člane in prijatelje.

Odgovorni športnega društva so lahko ponosni na svoje tekmovalke in tekmovalce, saj so vsi skupaj s svojimi številnimi uspehi pokazali, da s konsekvantnim delom tudi majhno društvo doseže lepe uspehe, kljub temu, da na domačem smučišču v zadnjih letih bilo snega.

Da so šentjanški smučarji bili vso tekmovalno sezono dobro razpoloženi, je razvidno s številnih strani poročila, kjer najdemo podatke in rezultate posameznih tekem.

Da skrbijo v Šentjanžu za naraščaj, je dokaz vsakoletni smučarski tečaj za najmlajše. Gotovo bo potrebno še mnogo truda, da bodo lahko stopili po stopinjah trenutno najbolj usepšnega smu-

čarja društva Daniela Uznika, ne nazadnje tudi po zaslugi očeta Ericha Uznika, ki je vodja smučarske sekcije in trener. Erich Uznik ocenjuje minulo sezono kot naporno, a tudi uspešno. Največje probleme so imeli s treningi, saj so morali na treninge na druga smučišča. Uznik je s svojim avtomobilom za ta namen napravil preko pet kilometrov. Pomagala pa sta mu tudi Gusti Zablantnik, ki je skrbel za šolarje, in Hanzl Pschaidler, ki je spremljal najmlajše.

Ker so v Šentjanžu v preteklem letu otvorili tudi novo urejeno teniško igrišče centris, je domače športno društvo organiziralo prvi društveni teniški turnir, na katerem je sodelovalo 37 članov.

Na zadnjih straneh poročila pa zvemo, da so v Šentjanžu ustanovili še podsekcijo „hokej na ledu“.

Smučanje

FIS – slalom na Sorški planini

Daniel Uznik je tokrat v Sloveniji na sorški planini v FIS tekmi za Škofjeloški pokal dosegel v slalomu najboljši rezultat ter se prvič v tekmi z mednarodno udeležbo uvrstil med prvo deseterico. Lep uspeh za 16 let-

nega smučarja, ki je prvič v drugem teku štartal iz prve jakostne skupine in tako imel dobre pogoje na progi. 8. mesto v končni uvrstitvi mu je tokrat prineslo tudi izvrstne FIS točke.

Okrajno šolsko prvenstvo

273 šolarjev ljudskih in glavnih šol okraja Celovec se je udeležilo smučarske tekme v Podnu. Številni navzoči politiki, župani sodelujočih krajev, starši in lepe nagrade so mnogo doprinesli k lepemu vzdušju.

Celotna organizacija je bila v rokah Ericha Uznika, direktorja LŠ v Bilčovsu, ki je s pomočjo ŠD Šentjanž (merjenje časa) in staršev ter učiteljev LŠ Bilčovs izpeljal to tekmovalno v zadovoljstvih vseh navzočih.

Rezultati:

Otroci I (dekleta): Vanessa Fertschnig (LŠ Bilčovs), 2. Christina Scheriau (LŠ Šmarjeta), 3. Bianca Gentilini

Ekvipni razpored: 1. LŠ Bistrica

Otroci I (fantje): 1. Marc Pucher (LŠ II Borovlje), 2. Michael Sablatnik (LŠ Bilčovs), 3. Tomi Waldhauser (LŠ Slov. Plajberk)

Ekvipa: 1. LŠ Bilčovs

Otroci II (dekleta): 1. Carina Lausegger (GŠ I Borovlje), 2. Carmen Gautsch (LŠ I Borovlje), 3. Isabell Sablatnik (LŠ Bilčovs)

Ekvipa: 1. LŠ Bilčovs

Po dr. Kugyjevih sledeh

Ob 50-letnici smrti gorskega pisatelja, botanika, glasbenika in odkritelja Julijskih Alp, dr. Juliusa Kugyja, je bila na dan smrti, 4. februarja, v Beljaku v Paracelzovi dvorani slovesna predstavitve knjige „Im Banne der Julier – Band II“, katere avtor je znani beljaški alpinist Hanns Heindl. Ob tej priložnosti je bil tudi prvič predvajan video-film „Die Julischen Alpen“, ki ga je mojstrsko oblikoval Hans Dohr. Naslednjega dne 5. februarja pa so predstavili še poseben poštni žig v spomin na 50-letnico Kugyjeve smrti.

Bilčovški smučarski dan

Šolskega smučarskega dneva ljudske šole v Bilčovsu se je udeležilo 70 tekmovalcev.

Začetniki: 1. Stromberger Corina, 2. Kropiunig Carmen, 3. Kropiunig Sabrina; 1. Stangl Peter, 2. Kulmann Mathias, 3. Gabbauer Stefan.

Deklice I: 1. Gasser Maria-Anna, 2. Petschar Sa-

Otroci II (fantje): 1. Friedrich Mak (GŠ I Borovlje – najhitrejši dneva), 2. Eriauz (LŠ Borovlje), 3. Heinz Reuss (GŠ Borovlje)

Ekvipa: 1. GŠ II Borovlje
Šolarke: 1. Christine Michenthaler, 2. Caroline Just, 3. Maria Roblek (vse tri GŠ I Borovlje)

Ekvipa: 1. GŠ I Borovlje
Šolarji I: 1. Erich Schumi (GŠ II), 2. Roman Rauter (GŠ I), 3. Martin Durnik (GŠ II vsi Borovlje)

Ekvipa: 1. GŠ I Borovlje
Šolarke II: 1. Monika Juritsch, 2. Iris Lausegger, 3. Silvia Ogris (vse tri GŠ I Borovlje)

Ekvipa: GŠ I Borovlje
Šolarji II: 1. Egon Wassner, 2. Stefan Zausnig (oba GŠ I Borovlje), 3. Franz Schneider (GŠ II Borovlje)

Ekvipa: GŠ I Borovlje
Mladinci: 1. Robert Burher, 2. Rene Pekert (oba HTL), 3. Sanel Sendič (GŠ Goriče)

Ekvipa: HTL

Prvi štirje vsake tekmovalne skupine so se kvalificirali za nastop na koroškem šolskem prvenstvu.

Tako so se v Beljaku na časten način spomnili tega velikega gornika in odkritelja Julijcev.

Prireditve, otvorila jo je voditeljica Kulturnega urada mesta Beljak, podžupanja Monika Kircher-Kohl, se je udeležila velika množica ljudi, med njimi tudi planinci iz Slovenije in Italije. Zaradi velikega navala, dvorana ni mogla sprejeti vseh, bodo prireditve ponovili v začetku marca.

Uspelo prireditve je v treh jezikih lepšal odlični pevski kvintet iz Vrata-Megvarij in tako poudaril povezanost treh narodnosti na območju Julijcev.

Olimpijske igre

186 tekmovalcev in tekmovalk iz 66 držav, kar pomeni rekordno število, je navdušenih nad prijaznostjo Norvežanov in predvsem nad prelepimi športnimi prizorišči, ki se kažejo v beli obleki, kot v zimski pravljici. Norveška se nam v teh dneh kaže, kot smo si že vedno predstavljali skandinavske države.

Avstrijski športniki so na zadnjih olimpijskih igrah osvojili 21 kolajn. Seveda so tudi letos pričakovanja zelo visoka, vendar že na prvem tekmovalju, v smuku, kjer so si pričakovali zopet zlato, so ostali brez kolajne.

Prvo kolajno za Avstrijo – četudi le srebrno – je



osvojil sankarč Markus Prock. Tudi v drugi odločitvi alpskega smučanja v ženskem super-veleslalomu so Avstrijke ostale brez kolajne. Veliko smolo sta imeli Slovenki Dovžan in Pretnar, ki sta bili pri vmesnem času še med najhitrejšimi, vendar proge nista izpeljali do konca.

Odbojka

Slabi živci preprečili senzacijo!

SK Puntigam Aich/Dob : SVS Transver 1:3

Zelo živčno se je začela tekma. Kar v prvem nizu so Dobljani pokazali, da so na domačih tleh skoraj nepremagljivi. Prvi na lestvici, SVS Transver, je imel precejšnje težave z izredno dobro igro Dobljanov in prvi niz so pravzaprav presenetljivo dobili naši odbojkarji. Mislili so, da je to že vse, kar bodo tega popoldneva lahko odnesli iz igre z Dunajčani. Domači fantje so popustili v igri in drugi niz so si odvojili nasprotniki.

V tretjem nizu so si

Dobljani spet opomogli in povedli celo s 13:5. A pozabili so za pičli dve točki „zavezati žakelj“. Živci niso vzdržali. Ni dosti manjkalo, pa bi bila senzacija, a zopet so popustili in zgubili niz. Posledica tega je bila, da so seveda zgubili še četrtega in prvi lestvici ima še vedno belo srajco.

Po tekmi je bilo z obrazov Dobljanov razbrati razočaranje, da niso mogli svoje trenutno izredno dobre forme potrditi z zmago nad SVS Transver.

Premagali odbojkarje iz Ennsa!

Že v soboto zvečer je bila tekma proti Ennsu. Proti pričakovanjem je postalo moštvo iz Ennsa direktni nasprotnik Dobljanov. Čeprav so bili igralci Ennsa Dobljanom vztrajno za petami, pa so se naši igralci otresli sitnega zasledovalca in tekma se je končala s 3:0. V tej tekmi so tudi mladi igralci imeli priložnost, da pokažejo, kaj znajo. Po tekmi je podajatelj dipl. inž. Aleš Jerala povedal svoje mnenje o tekmah:

Ali zmaga proti Ennsu zadostuje za tretje mesto na lestvici?

Ne. Treba nam bo premagati še Linz in Gleisdorf, šele potem bo tretje mesto zagotovljeno.

Morda nam bo uspelo premagati celo Kagran.

Kakšna pa je bila zadnja igra?

Bila je zelo mrtva igra. Manjkalo nam je dober servis in dober sprejem. Če bomo te napake popravili, bomo lahko premagali vsakogar, celo Transver. (Drugega dne bi jim skoraj uspelo...)

Je pokalna tekma proti Salzburgu velik izziv za ekipo?

Tekma je izziv tudi zame osebno. Radi se merimo z močnejšimi nasprotniki. Prepričan sem, da bomo odigrali zelo dobro igro. Tekme iz super-lige bomo na vse načine poskusili provocirati.

Hvala za pogovor!
Marko Trampusch

Slovenski športni klub Obir

prireja sankanje za pokal

Obirja – zaključna tekma 1993/94

v Lepeni, v nedeljo, 20. 2. ob 12.30

Štartne številke: do 12.00

Vsi tekmujejo na lastno odgovornost. Odklanjamo vsako jamstvo za nastalo škodo pri udeležencih in drugih osebah! Pristrčno vabljeni!